
Biografia de Gregorio López Raimundo

Gregorio López Raimundo va néixer a Tauste (Saragossa) el 1914. Als 18 anys va emigrar a Barcelona i es va iniciar en l'activitat política a les Joventuts Socialistes Unificades (JSUC), juntament amb el seu germà Antonio. Va participar activament en la Guerra Civil i l'any 1939 va passar a França, on va ser internat al camp de concentració de Saint Cyprien, d'on es va evadir per incorporar-se al nucli del Comitè Executiu de les JSUC, reorganitzat a París.

Durant la II Guerra Mundial es va exiliar a Mèxic amb el nucli de les JSUC, i l'any 1945 va tornar a França. Dos anys més tard, torna a Catalunya per dirigir en la clandestinitat l'organització del PSUC a l'interior del país. El 1951, la policia intensifica la persecució contra el PSUC i deté 34 militants, entre els quals hi havia Gregorio López Raimundo.

Torturat brutalment durant diversos dies, la campanya internacional de solidaritat i la mobilització de familiars i amics van aconseguir que el Consell de Guerra que el va jutjar el condemnés, no a mort, però sí a 4 anys de presó. El juny de 1954 la policia, que condicionava la sortida en llibertat de López Raimundo al fet que marxés a l'estranger, l'expulsa a Mèxic.

El 1960, López Raimundo torna a la vida clandestina i durant més de 15 anys passa llargues estades a Catalunya amagat, amb un nom fals i residint en diferents domicilis. El 1965 el designen secretari general del PSUC, i es va convertir en el principal impulsor de la integració de milers de treballadors/ores immigrants en el moviment obrer i popular de Catalunya. La lluita contra la dictadura, per la recuperació de les llibertats nacionals i per la democràcia, i l'augment de la seva militància en aquest període i fins a la transició, van fer que el PSUC, sota la direcció de López Raimundo, es convertís en "el partit" per a la majoria dels antifrancistes.

El 2 de maig de 1977, el PSUC va ser legalitzat i López Raimundo va encapçalar la seva candidatura per Barcelona en les eleccions del 15 de juny. En el IV Congrés del partit, va proposar com a secretari general, Antoni Gutiérrez Díaz, mentre que ell assumia la presidència del partit.

Ja en democràcia, Gregorio López Raimundo va ser elegit diputat al Congrés per Barcelona el 1977, 1979 i 1982. El 1985 va anunciar que no tornaria a ser candidat a diputat ni a president del PSUC. Més tard, va donar suport a la constitució del "PSUC viu", del qual és membre honorari, i és soci d'EUiA.